

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1420/2021
26.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Зехлија Куртовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа Горан Рајић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 137/20 од 24.12.2020. године, у седници одржаној 26.05.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 137/20 од 24.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници П 27/19 од 09.09.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да му на име накнаде штете исплати 985.078,22 динара и на име трошкова извршног поступка по правноснажном решењу о извршењу И 1000/10 износ од 46.561,00 динара све са законском затезном каматом почев од 24.06.2009. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 160.350,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 137/20 од 24.12.2020. године, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда и пресуђено, тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да му на име накнаде штете исплати 788.062,40 динара и на име трошкова извршног поступка по правноснажном решењу о извршењу И 1000/10 износ од 37.248,00 динара све са законском затезном каматом почев од 24.06.2009. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, преко досуђеног износа, тужбени захтев је одбијен. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 136.080,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. У поступку пред другостепеним судом није учињена ниједна битна повреда одредаба парничног поступка па је неосновано указивање ревидента на повреде из члана 374. став 1. у вези чланова 383, 394. и 231. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 744/10 од 08.03.2010. године преиначена је пресуда Општинског суда у Сјеници П 542/08 од 24.06.2009. године у односу на део става трећег изреке којим је одлучено о накнади нематеријалне штете по основу претрпљених физичких болова и душевних патњи због умањења животне активности и става шест изреке којим је одлучено о трошковима поступка, тако што је обавезано тужено Производно-прометно и произвођачко предузеће ДОО „ХБСС“ из Пријепоља да тужиоцу АА на име накнаде нематеријалне штете због задобијене повреде на раду дана 01.02.2008. године исплати 140.000,00 динара на име претрпљених физичких болова и 280.000,00 динара на име претрпљених душевних патњи због умањене животне активности све са законском затезном каматом која тече од 26.06.2009. године као дана пресуђења па убудуће до коначне исплате, а преко досуђених износа тужбени захтев је одбијен. Истом пресудом обавезано је тужено Предузеће производно-прометно и произвођачко ДОО „ХБСС“ Пријепоље да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 159.090,00 динара. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба странака и пресуда Општинског суда у Сјеници П 542/08 од 24.06.2009. године у односу на став 1. и 2. изреке којим је одлучено о захтеву за накнаду материјалне штете и делова става 3. и 4. изреке којима је одлучено по захтеву за накнаду нематеријалне штете по основу претрпљеног страха и у односу на став 5. изреке којим је одлучено о истакнутом приговору месне ненадлежности потврђена. У извршном поступку који се водио пред Основним судом у Пријепољу у предмету И 1000/10 утврђено је да је извршни поверилац АА против извршног дужника Предузећа производно прометног и произвођачког ДОО „ХБСС“ Пријепоље поднео предлог на основу наведене извршне пресуде са предлогом за усвајање решења о извршењу које је од стране Основног суда у Пријепољу усвојено 12.05.2010. године. Директор туженог производно прометног и произвођачког предузећа ДОО „ХБСС“ Пријепоље, ББ - тужени у овој парници, оглашен је кривим због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица јер је као директор предузећа са умишљајем, у стању урачунљивости, свестан забрањености свог дела искоришћавањем службеног положаја и овлашћења, преношењем власништва на предузећу на ВВ себи прибавио корист а оштећеном - овде тужиоцу нанео штету у укупном износу од 985.078,22 динара, тако што је онемогућио наплату његовог потраживања по правноснажној пресуди на име материјалне и нематеријалне штете и по решењу о извршењу Основног суда у Пријепољу И 1000/10 од 12.05.2010. године. Тиме што је дана 21.09.2010. године закључио уговор са ВВ о уступању свог предузећа без накнаде, да би ВВ затим регистровао уступљено предузеће променивши му име у ДОО „ПБС Плус“ а два месеца касније покренуо и спровео поступак ликвидације над истим, избегавајући на тај начин да изврши обавезу према извршном повериоцу - овде тужиоцу.

Према налазу и мишљењу вештака, поступак ликвидације предузећа ДОО „ПБС Плус“ Пријепоље није стриктно спроведен према одредбама Закона о привредним друштвима (чл. 347-365) јер је ликвидациони управник најкасније три месеца од дана отварања поступка ликвидације 16.12.2010. године, поред осталог, био у обавези да сачини почетни ликвидациони биланс и листу пријављених потраживања и обавеза, да је ликвидација трајала краће од 120 дана и није урађен извршни ликвидациони биланс, а у извештају о спроведеној ликвидацији наведено да се током поступка ликвидације нико од поверилаца ни дужника није пријавио. Капитал предузећа ДОО „ПБС Плус“ на дан промене власника 21.09.2010. године и на дан отварања поступка ликвидације 16.12.2010. године износио је 1.442.000,00 динара, а потраживање из пословних односа предузећа на дан промене власништва и на дан отварања поступка ликвидације износила су 6.971.000,00 динара, тако да је укупан финансијски потенцијал предузећа на дан отварања поступка ликвидације према подацима из финансијских извештаја износио 8.413.000,00 динара. Да је поступак ликвидације обављен у складу са прописима који регулишу ову област, предузеће ДОО „ПБС Плус“ могло је измирити обавезу која је пријављена од тужиоца. Тужилац није предузео све расположиве правне радње у правцу наплате својих потраживања иако је пријавио своје потраживање према наведеном предузећу у законском року, али није искористио одредбу члана 363. Закона о привредним друштвима да поднесе захтев за проверу правилности ликвидације овог предузећа, проверу рада ликвидационог управника и да достави захтев за накнаду неизмирених потраживања у року од 12 месеци од дана брисања овог друштва из Регистра привредних субјеката (15.03.2012. године)

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је тужени причинио штету тужиоцу, да је основ и одговорност за штету утврђена правноснажном кривичном пресудом којом је тужени оглашен кривим, а висина штете утврђена правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 744/10 од 08.03.2010. године, те да су трошкови извршног поступка утврђени правноснажним решењем о извршењу И 1000/10, чију је наплату тужени онемогућио незаконитим радњама за које је оглашен кривим, због чега је усвојио тужбени захтев у целости.

По оцени другостепеног суда, предузеће туженог ДОО „ХБСС“ у моменту промене власника и преласка на новог власника било је солвентно, располагало је износом од 8.413.000,00 динара из чега произлази да је могло измирити обавезу која је пријављена од стране тужиоца у законском року. Како је на тај начин тужени проузроковао штету тужиоцу, али и како је било пропуста на страни тужиоца који није поступио у смислу члана 383. Закона о привредним друштвима, другостепени суд је оценио да постоји допринос тужиоца у насталој штети од 20%, због чега је износе досуђене правноснажним одлукама умањио за тужичев допринос у штети.

Становиште другостепеног суда је правилно.

Тужилац је покренуо извршни поступак 12.05.2010. године. Тужени је својим поступањем и то одлагањем спровођења извршења у покренутом извршном поступку, а затим и уступањем свог предузећа без надокнаде трећем лицу поступао са намером да осујети потраживање тужиоца иако је знао за постојање неизмирених обавеза за накнаду штете према тужиоцу. У току извршног поступка, било је пропуста у раду ликвидационог управника - није сачињен почетни ликвидациони биланс, листа пријављених потраживања, ликвидација је трајала краће од 120 дана и није урађен

ликвидациони биланс. На страни тужиоца је такође било пропуста јер није поднео захтев за проверу правилности ликвидације предузећа ДОО „ПБС Плус“, нити проверу рада ликвидационог управника и није доставио захтев за наплату неисплаћених потраживања у року од 12 месеци од дана брисања овог друштва из Регистра привредних субјеката.

Имајући у виду да је висина потраживања тужиоца утврђена у поступку Општинског суда у Сјеници П 542/08 од 24.06.2009. године у износу од 985.078,22 динара, правилно је другостепени суд ценећи допринос тужиоца од 20% признао тужиоцу износе његовог потраживања умањене за његов допринос у насталој штети. Камата је досуђена од 24.06.2009. године, јер је од тада тужени у доцњи са испуњењем обавезе која је утврђена одлуком Апелационог суда у Крагујевцу Гж 744/10 од 08.03.2010. године у погледу висине.

Нису основани ревизијски наводи да је тужиочев допринос у штети у супротности са изведеним доказима. У поступку пред другостепеним судом је утврђено да је до штете дошло услед пропуста тужиоца и због поступања ликвидационог управника. Пропуст тужиоца представља његов допринос насталој штети који је правилно процењен на 20%.

Преосталим ревизијским наводима оспорава се утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено (члан 407. став 2. ЗПП).

На основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић